

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex
maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis
opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè
explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Defectibus Formae. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9500

post consecrationem Calicis, nullo modo apponat, quia non est de necessitate Sacramenti.

Prima pars est manifesta adderantum, esse benedicendam aquam de more. Secunda pars est *S. Tho. loc. cit. art. 6. ad 4.* ne, inquit, sequatur corruptio Sacramenti pro aliqua parte, quod docuerat q. 77. art. 8.

8 *Si materia, quæ esset apponenda, ratione defectus vel panis, vel vini, non posset villo modo haberi, si id sit ante consecrationem Corporis, ulterius procedi non debet: si post consecrationem Corporis, aut etiam vini, deprehenditur defectus alterius speciei, altera iam consecrata, tunc u si nullo modo haberi possit, procedendum erit, & Missa absolueda, ita tamen, ut præmittantur verba & signa, quæ pertinent ad speciem deficientem. Quod se expectando aliquandiu haberi possit, expectandum erit, ne sacrificium remaneat imperfectum.*

u *Si nullo modo haberi possit. Immo, si difficillimo modo haberi possit, & notabilis inde oriretur offensio populi, Missa absolueda erit absque materia deficiente, siue Hostia, siue vini, quia maioris est vinculi ius naturale, euitandi Scandalum proximi, quàm diuinum scriptum, aut positium, absoluedi Missam. Azor. lib. 10. c. 35. q. 6.*

An vero Summus Pont. possit relaxare ius diuinum ad effectum, ut Sacerdos ob ingentem necessitatem in solo pane sine vino sacrificet? *Azor. libro 10. c. 19. quæst. 3. vers. secundum est:* putat probabilem affirmatiuam sententiam ob publicam necessitatem, & grauem. Probabiliorem negatiuam docet *Suar. disp. 43. sect. 4.*

* *Quæri potest in prædictis casibus de aqua, quæ ob breuissimum tempus ab infusione eiusdem in Calicem vsque ad Calicis consecrationem non potest con-*

ueri in vinum, ut alias dicitur: An remaneat aqua mixta speciebus vini: An vero & ipsa statim immediate transubstantietur in sanguinem Christi? sed, quicquid sit de conuersione aquæ in vinum, de qua disputant Philosophi, quam tamen affirmant SS. Patres, & Theologi Scholastici; si ob angustiam temporis non fiat conuersione, non putamus absurdum, quod remaneat aqua substantialiter aqua, cum non sit neque materia, neque commateria immediata Sacramenti; sed ea solum infunditur ad mysterium vnionis populi cum Christo, ut suo loco diximus. Neque ideo adoramus aquam, sed Christum sub specie vini aqua permixti: sicut neque si cadat in Calicem musca, eam dicimus adorare, scripsere de hac re fusius Paulus Aresius Episc. Derthonensis, pro sententia affirmatiua, & in oppositam sententiam Hyacinthus Petronius Magist. Sacri Palatii, nunc Episc.

De defectibus formæ. V.

1 **D**efectus ex parte formæ possunt contingere, si aliquid desit ex ijs, quæ ad integritatem verborum in ipsa consecratione requiruntur. Verba autem consecrationis, quæ sunt forma huius Sacramenti, sunt hæc: *Hoc est enim corpus meum. Et, Hic est enim calix Sanguinis mei, noui & æterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis & pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Si quis autem aliquid diminueret, vel immutaret de forma consecrationis Corporis & Sanguinis, & in ipsa verborum immutatione, verba idem non significarent, non conficeret Sacramentum. Si vero aliquid adderet, quod significationem non mutaret, conficeret quidem, sed grauissime peccaret.*

Notanda

Notanda est hoc loco singularis doctrina *Suar. 3. part. disput. 85. sect. 1. secundo.* quod si contingat defectus essentialis in forma, vel in altera, vel in vtraque, nempe cum mutatione sensus verborum consecrationis, iteranda est consecratio, vt perficiatur sacrificium; & si contingat id cognosci post sumptionem corporis, vel speciei non rite consecratae iteranda est item talis consecratio, apposita materia quæ non fuit consecrata, *iuxta Rubric. sup. tit. 4. num. 5. & titulo 3. num. 6.* quia eadem est ratio ineptæ materiæ, & materiæ sine forma. Immo etiam, si id contingat fieri ex malitia ministri mutantis formam, vel non habentis intentionem. nihilominus debet post sumptionem sup-

plere defectum, penitendo de priori culpa quam commisit, reuerenter supplendo, vt dictum est. quod si defectus accidat in vtraque specie, & iam vtramque sumpsit, non est, quod suppleat; quicquid sacrificium nullum fuit, sed totum fictum. eo casu nullum est præceptum de faciendō vero sacrificio, neque de supplendo, quod non est incaptum, neque ex parte: & obligat tunc aliud præceptum de non sacrificando, fracto ieiunio.

Porro *S. Tho. q. 78. art. 3.* vult, excepto, enim, omnia verba formarum prædictarum esse de essentia Sacramenti. communior autem antiquorum sententia est, ea non esse. Vide *Suar. disp. 60. sect. 1.*

- 2 Si celebrans non recordetur se dixisse ea quæ in consecratione communiter dicuntur, non debet propterea turbari. a Si tamen certo ei constet, se omisisse aliquid eorum quæ sunt de necessitate Sacramenti, id est, formam consecrationis, seu partem, resumat ipsam formam, & cetera prosequatur per ordinem. 3 Si vero valde probabiliter dubitat, se aliquid essentialē omisisse, iteret formam saltem sub tacita conditione. 4. Si autem non sunt de necessitate Sacramenti, non resumat, sed procedat ulterius.

Prima pars est *S. Thom. sup. art. 6. ad 5.* Altera pars est *eiusdem ibidem.* sed cum hic dicatur resumat ipsam formam: quid resumendum erit? Sane verba ea tantum, quæ supra nu. 1. huius tituli posita sunt, tanquam essentialia formæ, quicquid dicant *Ang. Palud. & Scotus.* ita *Suar. loco citato.* In tertia parte Rub. quæ est communis, eo modo tollitur dubium, & pe-

riculum iterandi consecrationem super materiam consecratam. Quarta pars patet, & confirmat secundam partem huius Rubric. de non resumendo, nisi essentialia formæ.

Cæterum, non est necesse in prolatione formæ, vt sonus verborum attingat Hostiam, vel Calicem. *Suar. disp. 45. sect. 5.*

De defectibus Ministri. VI.

- 1 Defectus ex parte Ministri, possunt contingere quoad ea quæ in ipso requiruntur. Hæc autem sunt. In primis intentio, deinde Dispositio animæ, Dispositio corporalis, Dispositio vestimentorum, Dispositio in ministerio, ipso quoad ea quæ in ipso possunt occurrere.

Diuisio in has quinque species defectuum ea est, vt prima tantum dici debeat essentialis, reliquæ accidentales.

De defectu intentionis. VII.

- 1 Si quis non intendit conficere, sed delusorio aliquid agere. 2 Item si aliqua Hostia ex obliuione remaneat in Altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua Hostia lateat, cum non intendat consecrare nisi quas videt. 3 Item si quis habeat coram se vndecim Hostias, & intendat consecrare solum decem, non determinans

L. 2. quas